

ARKITEKTDEBUT. – Jeg har ikke sett dette som en ironisk vri. Føler du det? spør Bjarne Melgaard, som har tegnet en enebolig til seg selv, i samarbeid med arkitektkontoret Snehetta.

ET BJARNEHJEM

Brennmaneter, «narkotektur» og sort eik: Kunstneren Bjarne Melgaard har i samarbeid med arkitektkontoret Snehetta tegnet et hus til seg selv.

TEKST SIMEN V. GONSHOLT FOTO THOMAS EKSTRØM Oslo

FALLOSFORMEDE DØRHÅNDTAK. Latekstrukne møbler. Et rom som heter «helvete» og er fullstendig mørkt. At slike ting er blant installasjonene i samtidskunstneren Bjarne Melgaards nye utstilling, som åpner hos Institute of Contemporary Arts i London til uken, er ikke grunnen til at utstillingen i katalogteksten beskrives som «et «prosjekt utenfor komfortsonen». Dette er, vil mange anta, komfortsonen til Bjarne Melgaard.

Arkitektkontoret Snehetta, derimot, de har ikke vært så mye borti den sonen. Da de plasserte Den Norske Opera ved vannkanten i Bjørvika, snakket de om å «pierce» landskapet. Det er det mest kinky så langt.

VEKK MED DESIGN. – Vi har brukt masse tid på å kalibrere oss i forhold til Bjarne, begynner Kjetil Trædal Thorsen, daglig leder av Snehetta.

Bjarne Melgaards nye utstilling, kalt «A House to Die In», er nemlig et samarbeid med arkitektkontoret. Melgaard har tegnet en ferdiginnredet enebolig til seg selv, Snehetta har prosjektert og bygget huset – det vil si, en delvis modell i én til én-størrelse, i første omgang.

– Det har vært en fantastisk prosess, fortsetter Thorsen.

– En utrolig ærlig, direkte, intim prosess.

På møterommet i Snehettas kontor på Vipptangen i Oslo henger en planse som loggfører fasene i det åttårige arbeidet. Fra Melgaards første, todimensjonale skissetegninger, via møtereferater og e-postutvekslinger, til Snehettas første 3D-modeller. Deretter ny epost (Melgaard: «Må ikke bli for smakfull!»), deretter ny epost (Melgaard: «Vekk fra design!»), deretter enda en epost (Melgaard: «Ser for meg en vegg i huset laget som et gigantisk saltvannsbasseng med bare maneter og store jellyfish som svømmer rundt over hele veggene») ... Og til slutt: En enebolig i sort, sort eik.

– Vi går jo ofte for hvit fasade, men det ble feil her. Det svarte lå tettere opp til Bjarnes forståelse av et sånt hus, sier Thorsen.

– Og av ting generelt, egentlig. Det er en mørkere verden, rett og slett. Så vi endte opp med brent, forkullet eik. Det er definisjonen på svart. Stort tettere på det svarte kommer du egentlig ikke.

NARKOTEKTUR. Bjarne Melgaard sitter i rommet ved siden av og fikler med korken på en Coca-Cola Light. Han var ventet for et par timer siden, men ble forsinket, han har visst vært syk i natt, og måtte hoppe rett inn i et møte med to representanter for ullfabrikanten Roros Tweed, som skal levere teppene til boligen. «Vulgær fargebruk», er stikkordet han ga dem.

«Narkotisk arkitektur» var et av stikkordene han ga Snehetta. Da han begynte å tegne, så han for seg et hus bebodd og innredet av en narkobaron, og en hvilken ...

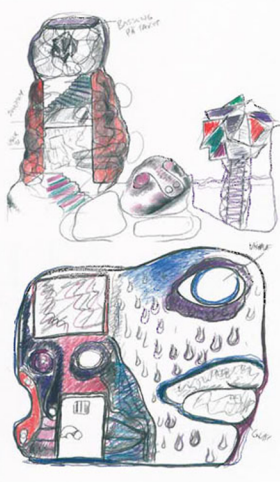

ET TREDJE SPRÅK. – Jeg uttrykker meg kanskje, synes jeg selv, best gjennom tegning eller maleri. Ikke så veldig gjennom å snakke veldig om tingene. Dette har på en måte blitt et tredje språk, sier Bjarne Melgaard om Snehetta-samarbeidet.

ET BJARNEHJEM

● **CASA MELGAARD.** Snehettas modell av «A House to Die In», plassert i terrenget på den planlagte tomten på Ekeby i Oslo. Motsiddende boligen er et utearbeid med basseng og to tigerskulpturer, som skal forbindes med en underjordisk gang. ● **UTOPISK.** – Vi har jobbet kunstnerisk utopisk etter hva som ville være det optimale. Som kanskje er annerledes enn hva man jobber med arkitektur til vanlig, sier Bjarne Melgaard, som blant annet har tegnet inn et kjøkken med eget svømmebasseng. ● **BOLIGRUS.** – Jeg har vært opptatt av huset som en substans i seg selv. Kan opplevelsen av et hus være en form for narkotisk substans? spør Bjarne Melgaard.

» smakssans det ville innebære. Snehetta oppfordret ham til å komme opp med en romdeling også. Et kontor med innlagt spa, en spisestue med badekar og et kjøkken med svømmebasseng, foreslo Melgaard.

– Det er morsomt som prosess, og som tanke, men enda morsommere når det blir realisert. Dette skal opp og stå.

I London skal bare deler av boligen stilles ut, sammen med alt av «mock-up»-modeller og dokumenter fra prosessen. Deretter skal Snehetta – før året er omme – sende en rammesøknad til Oslo kommune om å få bygge hele huset, og plassere det ved Kunstnerkolonien Ekeby på Ullern i Oslo. Der, med Edvard Munchs gamle vintertellerer som nabo, skal Bjarne Melgaard (eller «Munch nummer to», som moten hans har kalt ham), få sin egen kunstnerbolig. Byggestart er forventet om seks til tolv måneder, innflytting i 2014.

Synes du det her høres ut som en skikkelig narkotisk spillidé?

Fivis du først bygger et hus, så vil du bo der til du daver, da. Og det kan jo gi en litt klaustrofobisk følelse, som jeg ville bygge videre på

BJARNE MELGAARD kunstner

A HOUSE TO DIE IN

KUNST- og boligprosjekt av samtidskunstneren Bjarne Melgaard og arkitektkontoret Snehetta
 EN **MODELL** av boligen – bestående av 272 biter, pluss tegninger – stilles ut i galleriet til

Institute for Contemporary Arts (ICA) i London, 25. september til 18. november
BOLIGEN er siden planlagt bygd i Jansjøberget 2, like ved Edvard Munchs gamle atelier på Ekeby i Ullern bydel i Oslo.

TOMTEN er eid av Selvaag-familien og deres investeringselskap Seabay AS, som ble konstatert av Melgaard, og har lovet ham opp med Snehetta og finansiert prosjekteringen
NETT: ica.org.uk

– Ja, ikke sant, sier Kjetil Trædal Thorsen ivrig.

– Men det jobbes sinnsykt seriøst med den.

VELDIG LOGISK. – Det var en idé jeg hadde tenkt veldig lenge på, sier Bjarne Melgaard.

Han har satt seg ved siden av Kjetil Trædal Thorsen, rettet litt på capsen og perlekjeder. Ikke sånn hver dag, hele tiden, men jeg hadde tenkt mye på hva det vil si å bygge et hus, hva er et hus, og hvordan vil jeg selv kunne tenke meg å bygge et hus, hvis jeg først skulle gjøre det.

– Hvorfor heter det «A House to Die In»? – Det er jo på en måte bare veldig logisk, at hvis du først bygger et hus, så vil du bo der til du daver, da. Og den vissheten kan jo gi en litt klaustrofobisk følelse, som jeg ville bygge videre på.

– Og i det huset skal du bo? – Absolutt, sier han og ler kort. – Ikke hele tiden. ■■
 simen.v.gonsholt@dn.no